DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 6.	WARSZAWA, DNIA 5 LUTEGO 1921.	Rok III.

Ustawy i Rozporządzenia.

7.

Ustawa*) z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny.

Art. 1. W czasie wojny lub grożącego Państwu niebezpieczeństwa wojny wszystkie poczty, radjotelegrafy, telegrafy i telefony podporządkowuje się interesom obrony Państwa.

Art. 2. Zarządy poczt, radjotelegrafów, telegrafów telefonów państwowych i prywatnych obowiązane są do ścisłego współdziałania, w czasie pokoju z władzami wojskowemi w pracach przygotowawczych dotyczących wojennej sprawności poczt i urządzeń radjotelegraficznych

(* ogłoszona w nr. 7 dz. us aw z 1921 poz. 36.

telegraficznych i telefonicznych. Z chwilą ogłoszenia mobilizacji prywatne przedsiębiorstwa radjotelegrafów, telegrafów i telefonów przechodzą pod zarząd Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Art. 3. Zarządy poczt, radjotelegrafów, telegrafów i telefonów państwowych i prywatnych, tudzież przedsiębiorstwa, pracujące w zakresie radjotelegrafji, telegrafji i telefonji są w czasie wojny obowiązane:

1) do bezwzględnego wykonywania związanych z celami wojennemi żądań w zakresie służby pocztowo-telegraficznej powołanej do tego władzy wojskowej;
2) do zasilania Ministerstwa Spraw Wojskowych (Naczelnego Dowództwa) środkami i urządzeniami, potrzebnemi dla komunikacji i łączności wojsk.

Art. 4. Zarządy radjotelegrafów, telegrafów i telefonów państwowych i prywatnych, tudzież przedsiębiorstw, pracujących w zakresie radjotelegrafji, telegrafji i telefonji, podporządkowane interesom obrony Państwa — zatrzymują całkowitą odpowiedzialność za fachowo-techniczne kierownictwo i sprawność podległych im sieci, urządzeń i przedsiębiorstw radjotelegraficznych, telegraficznych i telefonicznych.

Art. 5. W wypadkach, w których sprawność władz i zarządów pocztowych, radjotelegraficznych telegraficznych i telefonicznych nie zaspakaja wymagań wojennych na pewnych obszarach, służy Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z. Ministrem Poczt i Telegrafów prawo wkraczania w zakres ich działania i wydawania zarządzeń we wszystkich sprawach, dotyczących komunikacji, łączności wojsk i interesów obrony Państwa.

Art. 6. Personel poczt, radjotelegrafów, telegrafów i telefonów tak państwowych, jakoteż i prywatnych może być dekretem Naczelnika Państwa w czasie wojny lub grożącego Państwu niebezpieczeństwa wojny poddany sądownictwu wojskowemu i mocy ustaw wojskowych karnych za rozmyślne naruszenia lub zaniedbania obowiązków zawodowych i służbowych, obniżające sprawność poczt, radjotelegrafów, telegrafów i telefonów, za samowolne porzucenie służby, oraz wogóle za wszelkie działania lub zaniechania, mogące przynieść szkodę ruchowi komunikacji pocztowej, radjotelegraficznej, telegraficznej i telefonicznej, lub wywołać chwilowy zastój w tychże, o ile z którychkolwiek z tych czynów lub zaniechań wynikła lub wyniknąć mogła szkoda w mobilizacji sił zbrojnych Państwa lub w ich działaniu wojennem.

Art. 7. W czasie wojny może być powołany do służby wojskowej w pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach wojskowych każdy obywatel Państwa Polskiego, o ile w chwili powołania nie przekroczył 50 lat życia, odpowiednio do jego kwalifikacji, który:

a) jest lub był pracownikiem poczty, radjotelegrafu. telegrafu lub telefonu tak państwowego, jak i prywatnego;

b) pozostawał kiedykolwiek w wojskowej służbie łączności w któremkolwiek państwie;
c) ma fachowe wykształcenie lub fachową praktykę w powyższej dziedzinie.

Art. 8. Ilość i kategorje osób, które mają być powołane na mocy art. 7, tudzież wysokość poborów ustali Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi ministrami. W każdym razie pobory te nie mogą być niższe, aniżeli to przewidują ustawy, normujące stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Z tym dniem traci moc obowiązującą ustawa z dnia 2 sierpnia 1919 r (Dz. Pr. nr. 65 poz. 396), o ile dotyczy pracowników poczt, radjotelegrafów, telegrafów i telefonów, tudzież wszelkie inne ustawy, przepisy i zarządzenia, o ile są w sprzeczności z niniejszą ustawą.

Marszałek:
Trąpczyński.

Prezydent Ministrów:
(—) *Witos.*

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski.

Minister Poczt i Tel.
Dr. Stesłowicz.

18

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z d. 15 stycznia 1921 nr. 36999/2127/IX w przedmiocie wydania „dziennika kasowego przyjętych telegramów" w jednolitym układzie.

Zanim wydane zostaną w całości jednolite dla wszystkich dzielnic Rzeczypospolitej Polskiej przepisy wykonawcze dla ruchu telegraficznego, wydany będzie, z powodu bliskiego wyczerpania dotychczas w Małopolsce i w b. Kongresówce używanych druków do wpisywania przyjętych telegramów, nowy druk „dziennik kasowy przyjętych telegramów" w odmiennym układzie podług przyległego wzoru.

Nowy ten druk otrzymał nr. 1014; rozsyłać go będą ekonomaty na podstawie pisemnego zapotrzebowania dopiero po wyczerpaniu zapasu dotychczasowych druków.

Ponieważ jednak zapas druku używanego dotychczas w Małopolsce jest już prawie wyczerpany, natomiast druku używanego dotych-

czas w b. zaborze rosyjskim jest jeszcze znaczny zapas, przeto aż do zupełnego zużycia tego drugiego wysyłać się go będzie także i do Małopolski, poczem dopiero wejdzie w używanie nowy nakład druku nr. 1014 w obydwóch zaborach, o czem w swoim czasie Magazyn Druków zawiadomi Dyrekcje.

Co do obowiązku i sposobu prowadzenia „dziennika kasowego przyjętych telegramów" w nowym układzie ogłasza się niniejszem następujące rozporządzenie:

I. Postanowienia ogólne.

1. „Dziennik kasowy przyjętych telegramów" jest w arytmetycznym i chronologicznym porządku ułożonym spisem przyjętych telegramów i równocześnie także dokumentem rachunkowym, przedstawiającym dochody z telegrafu każdego urzędu, który dziennik ten prowadzi.

2. „Dziennik kasowy przyjętych telegramów" prowadzą następujące urzędy:

a) wszystkie państwowe urzędy telegraficzne, samodzielne;

b) wszystkie państwowe urzędy telegraficzne istniejące przy urzędach pocztowych i to bez względu na to, czy są uposażone w aparaty telegraficzne czy też telefoniczne;

c) wszystkie urzędy pocztowe, które nie mają wprawdzie połączenia metalicznego z miejscowym głównym urzędem telegraficznym, ale przyjmują stale przy okienku telegramy od publiczności i odsyłają do tegoż urzędu telegraficznego przez woźnego w pewnych odstępach czasu lub też przy okazji odprawy poczty;

d) wszystkie kolejowe urzędy telegraficzne upoważnione do przyjmowania państwowych i prywatnych telegramów.

3. „Dziennik kasowy przyjętych telegramów" prowadzić ma ten urzędnik, który ma powierzóne przyjmowanie telegramów przy okienku od stron.

4. Następujące urzędy nie prowadzą „dziennika kasowego przyjętych telegramów", a mianowicie:

a) Urzędy pocztowe, w których sporadycznie nadają strony osobiście, przez listonoszów wiejskich lub przez wrzucanie do skrzynek pocztowych telegramy opłacone znaczkami pocztowemi;

b) Agencje pocztowe i agencje pocztowo-telegraficzne, dla których odnośne przepisy wykonawcze w rozdziale II określają odmienny sposób postępowania z przyjętemi telegramami (patrz dz. urzędowy M. P. i T. nr. 4 z r. 1920 str. 100).

c) Samoistne publiczne mównice telefoniczne, upoważnione do przyjmowania telegramów, dla których obowiązywać będą odrębne przepisy dopiero wydać się mające.

5. Do „dziennika kasowego przyjętych telegramów“ wpisuje się wszystkie telegramy państwowe, służbowe i prywatne, podlegające opłacie i to bez różnicy, czy zostały opłacone gotówką, czy też znaczkami lub przyjęte na rachunek złożonej zaliczki albo też jako kredytowane.

A więc telegramy:

a) przyjęte przy okienku od stron telegramy państwowe i prywatne;

b) opłacone telegramy służbowe, oznaczone na początku nagłówka znakiem „ST“ (service taxé – służbowy opłacony);

c) telegramy nadeszłe pocztą z urzędów pocztowych stałych lub ambulansów gdzie zostały nadane (pkt. 4 a);

d) telegramy wyjęte z miejscowych skrzynek pocztowych;

e) telegramy nadeszłe pocztą z agencyj pocztowych (pkt. 4 b);

f) telegramy przyniesione do urzędu przez gońców umyślnych lub listonoszów wiejskich, wręczone im podczas chodów służbowych przez nadawców.

6. Telegramy przyjęte telefonem od abonentów telefonicznych wpisują urzędy telefoniczne do odrębnych rachunków, przepisanych specjalną instrukcją o przyjmowaniu od abonentów i oddawaniu im telegramów telefonem.

II. Sposób prowadzenia.

1. „Dziennik kasowy przyjętych telegramów“ prowadzi się pojedyńczo (nie podwójnie przez kalkę).

Urzędy o słabym i średnim ruchu prowadzą jeden wspólny „dziennik kasowy przyjętych telegramów“ dla wszystkich telegramów, wpisując tam wszystkie przyjęte telegramy, a zatem telegramy krajowe, zagraniczne, opłacone gotówką, znaczkami pocztowemi, kredytowane i przyjęte na rachunek zaliczki.

2. Urzędy o silnym ruchu, które przyjmują telegramy przy dwóch lub więcej okienkach, prowadzą „dziennik kasowy przyjętych telegramów“ w ten sposób, że każde okienko prowadzi osobno dla siebie ten dziennik z odrębnym porządkiem arytmetycznym numerów przyjętych telegramów.

Okienka numeruje się cyframi arabskiemi począwszy od „1“ i numer odnośny dla odróżnienia dopisuje się na końcu numeru nadawczego każdego telegramu, np. telegram nr. 452 przyjęty przy okienku „3“ będzie miał numer nadawczy „452/3“.

Numer taki odtelegrafowuje się w całości dalej.

3. Zanim rozpocznie się wpisywanie przyjętych telegramów, należy wypełnić nagłówek w sposób następujący:

a) w lewym górnym rogu obok nadruku „urząd“ wpisuje się nazwę urzędu, uzupełniwszy poprzednio nadruk słowem „poczto-

wy", „telegraficzny", „pocztowo - telegraficzny" lub „telegraficzny kolejowy";

b) poniżej obok nadruku „okienko" wpisuje się numer okienka cyfrą arabską;

c) w prawym górnym rogu wpisuje się obok nadruku „Miesiąc" nazwę miesiąca, w którym rozpoczęto wpisywanie telegramów, uzupełniając zarazem cyfrę, oznaczającą rok, przez dopisanie cyfry czwartej, wreszcie

d) poniżej obok nadruku „arkusz" oznacza się cyfrą rzymską numer porządkowy arkusza, zaczynając na początku każdego miesiąca od „I".

Urzędy, które prowadzą odrębny „dziennik kasowy przyjętych telegramów" dla telegramów zagranicznych mają napis uzupełnić słowem „zagranicznych". Podobnie należy postąpić w razie prowadzenia odrębnego „dziennika kasowego przyjętych telegramów" dla telegramów kredytowanych lub przyjętych na rachunek złożonych zaliczek.

4. Telegramy wpisuje się w takim porządku, w jakim są przyjmowane, w ten sposób, że każdy telegram zajmuje jedną rubrykę przyczem należy wpisywać, co niżej powiedziano:

a) w kolumnie 1 wpisuje się numer porządkowy. Numery porządkowe rozpoczynają się pierwszego dnia każdego miesiąca od „1" i idą w nieprzerwanym porządku arytmetycznym aż do końca miesiąca. Dla ułatwienia wydrukowane są w tej kolumnie cyfry od 1 do 0 serjami po sobie następującemi w tym celu, ażeby przy każdym numerze nie potrzeba dopisywać dwóch, trzech lub więcej cyfr. Pisze się więc przy pierwszem „0" po lewej stronie „1", przy drugim „2" i t. d. aż do dziesiątego, przy którem pisze się „10", dalej „20" i t. d. aż do setnego, przy którem pisze się „100", dalej „200" i t. d. aż do końca miesiąca. W ten sposób oznacza się dziesiątki, setki i tysiączki numerów porządkowych, nie potrzebując ich przy każdym numerze powtarzać i nie potrzebując wpisywać jednostek tych numerów;

b) przed rozpoczęciem przyjmowania telegramów należy codziennie datownikiem zrobić odcisk daty przy tej pozycji, przy której rozpoczyna się każdego dnia wpisywanie telegramów.

c) w kolumnie 2 wpisuje się litery „S", „D" lub „ST", które oznaczają w skróceniu rodzaj telegramu, a mianowicie: telegram państwowych pilny, prywatny lub służbowy opłacony; litery „P" oznaczającej telegram zwykły prywatny nie wpisuje się;

d) w kolumnie 3 wpisuje się nazwę urzędu (telegraficznego, pocztowo telegraficznego, kolejowego telegraficznego) lub agencji pocztowo-telegraficznej, dokąd telegram przyjęty ma dostać się drutem telegraficznym lub telefonicznym, nigdy zaś nazwę

miejsca zamieszkania adresata, jeżeli on mieszka poza miejscowym okręgiem doręczeń tego urzędu;

e) w kolumnie 4 wpisuje się nazwę kraju przeznaczenia w skróceniu np. Fr.—Francja, Rum.—Rumunja, N.—Niemcy.

f) w kolumnie 5 wpisuje się ilość słów taryfowych t. zn. ilość słów, wziętą za podstawę do obliczenia należytości za telegram, nie zaś podług prawideł pisowni rzeczywistą ilość słów;

g) w kolumnie 6 wpisuje się całą pobraną opłatę w gotówce za telegramy krajowe łącznie z ewentualnemi należytościami dodatkowemi, np. za odpowiedź zapłaconą, za sprawdzenie, za więcej adresów, za dalsze przesłanie telegramu umyślnym i t. p. W kolumnie tej wpisuje się także zaliczki składane przez strony na poczet telegramów nadawanych na rachunek, jakoteż kwoty wpłacane przez strony z tytułu rachunków za takie telegramy i z tytułu rachunków miesięcznych za telegramy-kredytowane.

Jeżeli za przyjęty telegram nie przypada żadna opłata, wstawia się w tej kolumnie punkty;

h) w kolumnie 7 wpisuje się całą pobraną w gotówce opłatę za telegramy zagraniczne łącznie z ewentualnemi należytościami dodatkowemi. Telegramów zagranicznych przyjętych na rachunek zaliczki i kredytowanych nie wpisuje się jednak do tej kolumny, lecz zawsze do kolumn 10 i 11 bez względu na to, czy urząd prowadzi jeden wspólny „dziennik kasowy przyjętych telegramów" dla wszystkich telegramów, czy też odrębne egzemplarze dziennika dla telegramów kredytowych i przyjętych na rachunek (rozdział II pkt. 2);

i) w kolumnie 8 wstawia się codziennie po ukończeniu służby a w urzędach o całonocnej służbie o godzinie 24 w nocy całodzienną sumę opłat pobranych za przyjęte telegramy. W urzędach, o których mowa w rozdziale II pkt. 1, suma ta składać się będzie z opłat wpisanych w kolumnie 6 i 7, w urzędach zaś, prowadzących odrębny „dziennik kasowy przyjętych telegramów" dla telegramów krajowych a odrębny dla zagranicznych z opłat wstawionych w kolumnie 6 albo 7;

j) w kolumnie 9 wpisuje się wartość znaczków pocztowych, nalepionych na telegramach tak krajowych jak i zagranicznych w wysokości przypadającej opłaty.

Jeżeli wartość nalepionych znaczków jest wyższa od przypadającej należytości, wpisuje się tę kwotę, która odpowiada tej należytości, a nie tę wyższą kwotę;

k) w kolumnie 10 wpisuje się należytości za telegramy krajowe i zagraniczne, przyjęte na rachunek zaliczek, złożonych przez poszczególnych interesantów;

*

l) w kolumnie 11 wpisuje się należytości za telegramy krajowe i zagraniczne, kredytowane władzom, urzędom, zakładom i dowództwom wojskowym po myśli tut. rozporządzenia z dnia 5 września 1919, art. 2 ostatni ustęp (dz. urz. M. P. i T. nr. 14 z 1919 poz. 1);

m) w kolumnie 12 wpisuje się kwoty, wypłacone stronom z tytułu zwrotu należytości za telegramy wycofane przed odtelegrafowaniem ich albo z tytułu reszty z depozytów lub całych depozytów, złożonych na pokrycie kosztów doręczenia telegramów przez umyślnego.

Zwroty za wycofane telegramy wpisuje się pod tą samą pozycją, pod którą wpisany jest telegram wycofany przez nadawcę, natomiast zwroty reszty z depozytów lub całych depozytów złożonych na umyślnego, wpisuje się pod pozycją, jaka z porządku wypadnie. Pod taką pozycją nie wpisuje się następnie już żadnego telegramu, lecz wziąwszy czysty blankiet nadawczy bezpłatny i zaopatrzywszy go numerem porządkowym wpisuje się pod nim tytuł i kwotę wydatku. Blankiet wkłada się następnie pomiędzy telegramy przyjęte.

n) w kolumnie 13 wpisuje się wszelkie uwagi, służące do wyjaśnienia wysokości pobranej opłaty, jeżeli w niej mieszczą się należytości doda kowe, więc znaki konwencjonalne „XPP", „XPT", „TC", „RPx" i t. d; następnie przy telegramach „ST" dane telegramu, o który chodzi; przy telegramach, za które nie przypada żadna opłata (pkt. f), krótkie wyjaśnienie, dla czego to ma miejsce; przy telegramach przyjętych na rachunek, nazwisko posiadającego zaliczkę; przy telegramach kredytowanych nazwę władzy, której należytość skredytowano; przy zwrotach należy zawsze podać, z jakiego tytułu wypłata nastąpiła.

III. Zamknięcie dziennika.

1. Na końcu każdego miesiąca należy „dziennik kasowy przyjętych telegramów" zamknąć.

W tym celu zlicza się wszystkie kolumny, w których wstawia się kwoty pieniężne, a więc kolumny: 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 12.

Sumę kolumny 8 należy ponadto wypisać słowami, poczem należy dziennik zaopatrzyć datą i podpisem składającego rachunki.

2. Sumę miesięczną kolumny 8 po odtrąceniu od niej sumy miesięcznej kolumny 12 wstawia się w ogólnym rachunku miesięcznym do § 2 a) jako czysty dochód z ruchu telegraficznego.

Zestawieniem dochodu z telegramów opłaconych znaczkami pocztowemi (kolumna 9) zajmują się Izby Obrachunkowe.

3. Co do sumy miesięcznej kolumn 10 i 11 określają osobne przepisy sposób postępowania przy rozrachunku z interesantami, którzy nadają telegramy na poczet złożonych zaliczek i z Władzami wojskowemi, którym kredytuje się należytości za nadane telegramy.

4. Na czwartej stronie każdego arkusza umieszczone zestawienie telegramów zagranicznych wypełnia się tylko raz przy końcu miesiąca na ostatnim arkuszu. Jeżeli były telegramy do krajów, których nazwy nie są wydrukowane, należy je wpisać w wolnych rubrykach.

5. „Dziennik kasowy przyjętych telegramów" razem z innemi dokumentami, służącemi do wyjaśnień rachunkowych, odsyła się wraz z innemi rachunkami miesięcznemi urzędu w pierwszych dniach następnego miesiąca do wydziału obrachunkowego przełożonej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Minister: Dr. *Stesłowicz* w. r.

Wzór druku nr. 1014.

Urząd:.................................... Miesiąc.................................192

Okienko:.......................... Arkusz:..............................

Dziennik kasowy przyjętych telegramów

№ porządkowy	Rodzaj telegramu	Urząd przeznaczenia	Kraj	Ilość słów	Opłata gotówką za telegramy				Suma dzienna		Należytość za telegramy						Zwroty		Uwagi
					Krajowe		zagraniczne		z kolumn 6 i 7		Opłacone znaczkami pocztowemi		Na rachunek zaliczek		Kredytowane				
					Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	
1	2	3	4	5	6		7		8		9		10		11		12		13
		Z przen.																	
1																			
2																			
3																			
i t. d.																			

Str. 4 druku nr. 1014.

Zestawienie telegramów zagranicznych.

K R A J	Ilość	Należytość		K R A J	Ilość	Należytość	
		Zł.	gr.			Zł.	gr.
Austrja				Niemcy			
Belgja.				Norwegja			
Czechosłowacja . .				Rosja.			
Danja				Rumunja			
Estonja				Stany Zjednoczone			
Finlandja				P. A.			
Francja				Szwajcarja			
Holandja				Szwecja.			
Jugosławja				Węgry			
Litwa				Wielka Brytanja .			
Łotwa				Włochy			

Zarządzenia.

19

Wyrabianie przesyłek poleconych i przygotowanie ich do przewozu.

I) Urzędy pocztowe, stałe w stosunku do takichże urzędów stałych i ambulansów, jak również ambulanse urzędnicze w stosunku do ambulansów są obowiązane cały materjał polecony wyrabiać szczegółowo przez formowanie „wiązanek bezpośrednich zamkniętych“, oraz t. zw. wiązanek: „bliższej“ i „dalszej“.

Do których urzędów stałych krańcowych, względnie węzłowych, obowiązany jest i ambulans formować wiązanki bezpośrednie i jakie, zarządza Dyrekcja względnie przełożeństwo ambulansowe.

Zamknięte wiązanki bezpośrednie z przesyłek poleconych sporządza się wtedy, jeśli najmniej 10 przesyłek wypada dla pewnego urzędu stałego lub dla dalszego ambulausu, o ile do jednego lub drugiego nie wyprawia się planowych odsyłek z kartą.

Do wiązanki bezpośredniej dla danego urzędu stałego wkłada się oprócz przesyłek poleconych, przeznaczonych dla tego urzędu, również przesyłki polecone dla tych urzędów pocztowych, które są z nim kursowo połączone i dla których urząd przeznaczenia wiązanki jest urzędem węzłowym. Jest to jednak dozwolone wtedy, gdy ambulans nie wyprawia do tych bocznych urzędów odsyłek planowych z kartą i gdy ograniczona ilość przesyłek dla tych szczególnych urzędów uchyla obowiązek sporządzania bezpośrednich wiązanek dla każdego z nich.

Do bezpośrednich wiązanek nie wolno wkładać przesyłek poleconych, które na mocy specjalnych rozporządzeń kartuje się szczegółowo lub uszkodzonych, a przepisowo nie zabezpieczonych.

II) Do każdej wiązanki bezpośredniej wystawia się kartę na druku nr 12a, do której wpisuje się przynależne przesyłki sumarycznie. Kartę wiązankową wystawia się podwójnie przez kalkę i stempluje datownikiem we właściwem miejscu. W jej tytule obok nadruku „karta“ umieszcza się obowiązkowo napis „wiązankowa“ (odręcznie lub zapomocą specjalnego stempla) i nazwę urzędu przeznaczenia. Kartę wiązankową podpisuje z lewej strony pod zamknięciem urzędnik wraz z podurzędnikiem *), który jest obowiązany zbadać ilość i nienaruszony stan zewnętrzny przesyłek poleconych, należących do wiązanki. Pierwopis karty wiązankowej wkłada się do wiązanki, odbitkę zatrzymuje urząd, który ją sporządził.

III) Niezwłocznie po zbadaniu zawartości przesyłek, należących do sporządzonej wiązanki bezpośredniej i po podpisaniu karty wiązankowej pakuje podurzędnik odnośne przesyłki wraz z kartą wiązankową w czer-

*) Przez to określenie rozumie się konduktora, pocztyljona, woźnego, wogóle funkcjonarjusza niższej kategorji danego urzędnikowi do pomocy i na świadka.

wony papier pakunkowy, przewiązuje na krzyż szpagatem i zamyka winietami, (zalepkami) pocztowemi w ten sposób, aby bez widocznego uszkodzenia zalepek i samego opakowania nie można było wiązank otworzyć. Czynność tę wykonywa w nieprzerwanej obecności urzędnika. Na opakowaniu wiązanki bezpośredniej u góry z lewej strony umieszcza się odręcznie lub za pomocą stempla dużą literę „R“, z prawej zaś strony wyraźny odcisk datownika wzgl. stempla ambulansowego, poniżej zaś tych znamion wypisuje się czytelnie nazwę urzędu przeznaczenia wiązanki.

Na czas trudności w nabywaniu czerwonego papieru, lub w razie jego braku, dozwolone jest wyjątkowe użycie do tego celu zwykłego szarego papieru pakunkowego. Wtedy zastępuje się odręczny adres, kartką adresową (druk nr 55), która po wypełnieniu jej odciskiem datownika i adresem urzędu przeznaczenia przytwierdza się trwale do wiązanki czy to przez naklejenie, czy też przez umieszczenie jej pod osznurowaniem. W tym ostatnim wypadku przytwierdza się kartkę adresową do opakowania przynajmniej dwoma winietami w ten sposób, aby połowa naklejonej winiety przypadła na brzeg kartki adresowej.

Wiązanek bezpośrednich nienależycie opakowanych, niezamkniętych zalepkami lub uszkodzonych nie wolno przesyłać (rozdział VIII).

IV) Ze względu na trwałość opakowania należy unikać formowania wiązanek o zbyt wielkich wymiarach. W razie większej ilości lub większych wymiarów przesyłek, z których trzeba sformować wiązankę bezpośrednią, odnośne przesyłki polecone, związane partjami bez opakowania, wkłada się do worka z jedną tylko kartą wiązankową. W tym wypadku worek, zastępujący opakowanie papierowe, zaopatruje się sygnaturą z czerwonego papieru i zamyka winietą pocztową podobnie jak listowy worek odsyłkowy. Na sygnaturze umieszcza się napis wykonany w ten sam sposób jak na wiązance.

V) Z przesyłek poleconych, przeznaczonych do odsyłki na ambulans, a z pozostałych powyrobieniu bezpośrednich wiązanek, tworzy się dwie wiązanki. „bliższą“ i „dalszą“ (o ile większa ilość przesyłek czyni to celowem). Do wiązanki „bliższej“ wkłada się przesyłki polecone, zaadresowane do tych urzędów, które otrzymują swój ładunek z ambulansu na jednej z pierwszych 3 — 5 stacji, zależnie od czasu, w którym ambulans daną przestrzeń przebywa. Do wiązanki „dalszej“ wkłada się pozostały materjał polecony.

Do wiązanek „bliższej” i „dalszej“ nie wystawia się kart. Ilość przesyłek poleconych, w nich zawartych, wypisuje się na opakowaniu z lewej strony u góry z dodaniem dużej litery „R“, poniżej zaś w pośrodku pola adresowego umieszcza się uwagę „bliższych“ wzgl. „dalszych“. Na prawo u góry umieszcza się odcisk datownika. Jeśli przesyłki polecone wyprawia się w odsyłce zbiorowej, w skład której wchodzą także listy wartościowe, wtedy „bliższe“ przesyłki polecone dokła-

da się do zakartowanych listów wartościowych i tworzy się z nich wspólną „wiązankę zbiorową“ o ile mniejsza ilość jednych i drugich na to pozwala. W przeciwnym razie pakuje się osobne listy wartościowe, a osobno bliższe przesyłki polecone. Na wiązance „zbiorowej“ wypisuje się oddzielnie ilość listów wartościowych i ilość przesyłek poleconych „bliższych“, przyczem na oznaczenie listów wartościowych używa się dużej litery „W“ np. $\frac{15\ W.}{20\ R.}$ Zawartość wiązanki „wartościowej“ t. j. zawierającej wyłącznie listy wartościowe znaczy się również na opakowaniu ilościowo z dodaniem dużej litery „W.“ O ile wskutek większej ilości listów wartościowych koniecznem jest sformowanie kilku wiązanek, należy je oznaczyć kolejnemi cyframi rzymskiemi. Kartę odsyłkową dowiązuje się, wzgl. dołącza do tej wiązanki, która zawiera listy wartościowe t. j. do wiązanki „zbiorowej“ wzgl. „wartościowej“, jeśli zaś wiązanek wartościowych jest więcej, do wiązanki wartościowej, oznaczonej cyfrą rzymską I. Po otwarciu odsyłki otwiera się naprzód wiązankę „wartościową“, następnie „bliższą“ w końcu „dalszą“.

VI. Wiązanki polecone „bliższe“ i „dalsze“, następnie wiązanki „zbiorowe“ i „wartościowe“ opakowywuje się bezwzględnie w papier czerwony.

Napisy wzgl. adresy wiązanek wszelkiego rodzaju, a mianowicie „bezpośrednich“, „bliższych“ i „dalszych“, „zbiorowych“ i „wartościowych“, oraz wypełnianie kartek adresowych (do wiązanek bezpośrednich) uskutecznia się zawsze ołówkiem niebieskim (ze względu na czerwone tło). W razie wyjątkowego użycia ołówka atramentowego zwilża się poprzednie pole napisu. Aby napis wzgl. adresy jak również odcisk datownika na wiązankach wypadły wyraźnie i czytelnie, wykonywa się je ile możności przed opakowaniem.

VII. Bezpośrednie wiązanki przesyłek poleconych wpisuje się do karty odsyłkowej jednostkowo, każdą w oddzielnym wierszu, notując w kolumnie 2-ej cyfrę „I” w kolumnie 8-ej urząd nadawczy wiązanki i w kolumnie 9-ej urząd przeznaczenia. Nie wypisuje się nazwy urzędu nadawczego wiązanki bezpośredniej w tym wypadku, gdy i karta odsyłkową i wiązanka pochodzą z tego samego urzędu, nazwy zaś urzędu przeznaczenia w tym wypadku, gdy karta i wiązanka przeznaczone są dla tego samego urzędu. Jeśli, jak to wskazane w ustępie IV, dla sformowania wiązanki bezpośredniej użyto worka, zaznacza się to wyraźnie w karcie odsyłkowej w kolumnie uwag obok dotyczącego wpisu z podaniem znamion worka. Wiązanki „bliższe“ i „dalsze“ wpisuje się do karty odsyłkowej w kolumnie 1-ej z ilością zawartych w nich przesyłek zaznaczoną na opakowaniu. Ilość wszystkich wiązanek zarówno bezpośrednich, bliższych, dalszych, wartościowych i zbiorowych notuje się w odpowiednich rubrykach zestawienia (rekapitulacji) karty odsyłkowej.

Wiązanki przesyłek poleconych wraz z innemi wiązankami (zbiorowemi wzgl. wartościowemi) wkłada urzędnik po przeliczeniu własnoręcznie do worka odsyłkowego w obecności podurzędnika, który kartę

odsyłkową podpisuje wraz z urzędnikiem. Ten ostatni jest współodpowiedzialny za ilość wiązanek, wpisanych do karty odsyłkowej i włożonych do worka odsyłkowego. Jeśli dla sformowania wiązanki bezpośredniej użyto worka, który nie da się włożyć do worka odsyłkowego, wysyła się go luźno, zaznaczając to wyraźnie w karcie odsyłkowej w kolumnie uwag. Worek taki wpisuje się szczegółowo do wykazu ładunku pocztowego.

VIII. Wiązanki bezpośrednie odbiera się podobnie jak przesyłki wpisane do karty szczegółowo. Na dowód nadejścia i odebrania podkreśla odbierający niebieskim ołówkiem w karcie cyfrą „I" urząd nadawczy wzgl. urząd przeznaczenia lub też jeden i drugi zależnie od pochodzenia i przeznaczenia bezpośredniej wiązanki.

W urzędzie przeznaczenia należy przed otwarciem wiązanki zbadać stan jej zewnętrznego opakowania. Ilość i jakość znalezionych w niej przesyłek poleconych sprawdzają odbierający urzędnik wraz z podurzędnikiem i stwierdzają zgodność z stanem karty wiązankowej, podpisując ją z prawej strony poniżej sumy niebieskim ołówkiem. Nadeszłą kartę wiązankową stempluje się datownikiem we właściwem miejscu.

Nadeszłą wiązankę bezpośrednią nienależycie opakowaną i zamkniętą lub uszkodzoną otwiera się komisyjnie niezależnie od tego, dokąd jest zaadresowana. Na zauważone usterki, co do ilości i jakości znalezionych w niej przesyłek, spisuje się protokół w dwóch egzemplarzach. Zausterkowaną wiązankę przechodową po stwierdzeniu jej zawartości i po ponownem jej opakowaniu wysyła się do urzędu przeznaczenia. W jej karcie, do której dołącza się kopję protokołu, notuje się powód otwarcia i stan znalezienia. Adnotację tę potwierdza się dwoma podpisami i odciskiem datownika. W razie znalezienia wszystkiego w porządku, odpada sporządzenie protokołu. Urząd przeznaczenia zausterkowanej wiązanki odsyła kopję protokołu przez siebie spisanego wzgl. sporządzonego przez urząd przechodni, urzędowi nadawczemu wiązanki do wiadomości i uznania lub dalszego postępowania. Pierwopis protokołu wraz z załącznikami (opakowanie, worek, chorągiewka) przedstawia urząd stały, który go sporządził, przełożonej Dyrekcji. Ambulans donosi swemu przełożeństwu o zausterkowanej wiązance w dzienniku podróży (sprawozdaniu służbowem), do którego dołącza się oba egzemplarze protokółu wzgl. tylko pierwopis, zależnie od tego, czy zausterkowana wiązanka była dla niego przeznaczona, czy też była przechodową. Przełożeństwo ambulansowe postępuje z przedstawianemi sobie protokołami analogicznie, jak urząd stały.

IX. Karty wiązanek wysłanych wzgl. nadeszłych dołącza się do przynależnych kart odsyłkowych w porządku, w jakim wiązanki wpisane są do tej karty. Na podstawie kart wiązankowych przeprowadza się zaliczenie dotyczących przesyłek w przechodzie wzgl. rozchodzie sumarjusza, w którym przeprowadza się również ilościową ewidencję wiązanek przechodowych.

X. Z przesyłek lotniczych tak zwykłych jak i poleconych formują urzędy nadawcze tych przesyłek bez względu na ich ilość wspólne wiązanki bezpośrednie (z kartą), zaadresowane do urzędu pocztowego Warszawa 1. Nadruk kartki adresowej, naklejonej na wiązance, jak i przynależnej kartce wiązankowej uzupełnia się wyrazem „lotnicza", który to wyraz należy podkreślić ołówkiem kolorowym. Polecone przesyłki lotnicze wpisuje się do karty wiązankowej szczegółowo, zwykle zaś dopisuje się sumarycznie poniżej ogólnej sumy poleconych. Bezpośrednie wiązanki lotnicze kieruje się najszybszemi kursami do urzędu pocztowego Warszawa 1.

XI. Zarządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1921 r. Z tą chwilą znosi się dotychczasowe przepisy dotyczące formowania pomocniczych wiązanek z przesyłek poleconych. Przy używaniu kart obecnego nakładu nr. 12, w których niema odpowiedniej rubryki na ilościową rejestrację bezpośrednich wiązanek, zaznacza się przy każdej wiązance bezpośredniej, wpisanej do karty odsyłkowej wyraz „jedna" w poprzek rubryk: „wartość" i „numer nadania". W ogólnej sumie karty odsyłkowej wypisuje się sumę wszystkich zanotowanych wiązanek bezpośrednich słownie w tych samych rubrykach. Następny nakład kart będzie zawierał odpowiednią kolumnę pionową do ilościowego zaznaczenia wiązanek bezpośrednich.

Do czasu wydania druku nr. 12a należy używać na karty wiązankowe druku nr. 12.

Urzędy winne przy opracowaniu materjału poleconego praktycznie i celowo tak urządzić się i przygotować, aby formowanie bezpośrednich wiązanek nie zabierało zbyt dużo czasu i nie odbywało się kosztem terminowego wysłania całego bieżącego materjału. W tym celu winny być urzędy zaopatrzone w podręczniki instradacyjne i plany kartowania tych ambulansów, z któremi wymieniają pocztę. Materjał pakunkowy winien być wcześnie przygotowany. Pewien zapas papieru należy zawczasu zaopatrzyć znakiem „R" i odciskiem datownika tak, aby z chwilą ich zapotrzebowania pozostało tylko wpisanie urzędu przeznaczenia.

Zarazem należy zaniechać sporządzania bezpośrednich wiązanek z ilości poniżej 10 przesyłek poleconych—natomiast pilnie przestrzegać robienia wiązanek bliższych i dalszych (bez kart wiązankowych) oraz formowania m. i. bezpośrednich wiązanek (z kartami) do ambulansów stycznych z ambulansem wymiennym.

(№ 13631/1063/VII z 17 stycznia 1921).

20

Zwrot worków pocztowych zagranicznych.

Zarząd pocztowy Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej zwrócił się do Ministerstwa Poczt z żądaniem zarządzenia zwrotu kilku tysięcy worków, wysłanych do Polski z odsyłkami listowemi. Nie jest wykluczone, że analogiczne żądania nadeszlą zarządy poczto-

we i innych państw, gdyż, jak to stwierdzają niektóre Dyrekcje Poczt i Telegrafów, używana jest znaczna ilość worków pocztowych zagranicznych do formowania odsyłek wewnętrznych.

Ponieważ nadchodzące z zagranicy do Polski worki są własnością kraju wysyłającego i zarząd pocztowy polski ponosi za nie materjalną odpowiedzialność, a tem samem zmuszony będzie ewentualnie wypłacić odszkodowanie za worki nie zwrócone, przeto poleca się wszystkim urzędom:

1) zaprzestać pod rygorem surowych kar używania worków zagranicznych do formowania odsyłek zarówno wewnętrznych jak i zagranicznych, z wyjątkiem odsyłek austrjackich, do których, według osobnej umowy z Austrją, można używać do odsyłek powrotnych worków pochodzących z Austrji;

2) niezwłocznie przejrzeć zapasy worków, znajdujących się w urzędzie i rozsortować wszystkie worki zagraniczne według krajów pochodzenia, orjentując się napisami lub znakami umieszczonemi na workach.

Worki rumuńskie i bułgarskie należy zwrócić do urzędu wymiany Lwów 2, worki amerykańskie (z odsyłek listowych) i te worki, których kraj pochodzenia nie da się ze znamion zewnętrznych rozpoznać, do urzędu wymiany Kraków 2.

Worki innych krajów odsyłać należy do właściwych urzędów wymiany dla odnośnych odsyłek zagranicznych, leżących najbliżej, lub też ze względu na połączenia kursowe, najdogodniej dla urzędu, odsyłającego worki.

Urzędami wymiany są:

Warszawa 1 i Kraków 2 dla następujących krajów:

Anglji, Austrji, Belgji, Czecho-Słowacji, Danji, Francji, Grecji, Hiszpanji, Holandji Jugosławji, Niemiec, Norwegji, Szwajcarji, Szwecji, Węgier, Włoch, Stanów Zjednoczonych, Ameryki Północnej, Argentyny, Brazylji.

Warszawa 1 dla Estonji, Łotwy (Libawa), Francji (Strassburg 2), Konstantynopola.

Kraków 2 dla Łotwy (Ryga).

Cieszyn dla Austrji i Czecho-Słowacji.

Poznań 3 dla Niemiec.

Worki amerykańskie, nadeszłe z paczkami amerykańskiemi należy zwrócić do Polskiego Urzędu Ekspedycji Pocztowej w Gdańsku-Nowyport

Wszystkie worki ma się przesłać w osobnych paczkach lub workach, zapisanych w przynależnych kartach listowych, jako pozycję ostatnią. Na chorągiewkach tych worków lub na opakowaniu paczek z próżnemi workami, adresowanych do jednego z wyżej podanych urzędów

wymiany należy umieścić napis „Próżne worki zagraniczne“ i podać ilość tych worków.

Urzędy wymiany postępują po otrzymaniu próżnych worków według instrukcji o ewidencji i używaniu worków pocztowych, zawartej w dzienniku urzęd. M. P. i T. nr. 11 z 1919 poz. 9, względnie według przepisów art. XXIV międzynarodowego regulaminu pocztowego. Worki zagraniczne nieznanego pochodzenia, nadesłane do urzędu pocztowego Kraków 2, ma urząd ten przechować osobno skonsygnowane na wypadek reklamacji worków.

3) Urzędy, które wykonywają bezpośrednią wymianę odsyłek z urzędami zagranicznemi, mają na przyszłość prowadzić ścisłą ewidencję worków według poszczególnych krajów, z których worki nadchodzą i pochodzą i do których są wysyłane bądźto z materjałem, bądźto próżne, rozróżniając równocześnie worki własne (krajowego pochodzenia) od worków zagranicznych. Zwrot worków próżnych winien być uskuteczniony wraz z najbliższą odsyłką.

4) Ambulanse pocztowe, które mimo powyższych zarządzeń otrzymają worki zagraniczne z urzędów pocztowych jako odsyłkę, czy to dla ambulansu pocztowego, czy dla innego urzędu, winny otrzymane dla siebie worki natychmiast przekazać próżne do właściwego urzędu wymiany, o workach zaś przechodzących przez ambulanse pocztowe (jako odsyłki do przekartowania) donieść natychmiast swemu przełożeństwu na podstawie adnotacji w sprawozdaniu służbowem ambulansu, podanej do wiadomości swej przełożonej Dyrekcji, wdrożą te ostatnie dochodzenia przeciw winnemu urzędowi, zarządzając równocześnie zwrot worka do właściwego urzędu wymiany.

Pocztowe organa kontrolne (inspektorzy), mają podczas służbowych rewizji zwracać baczną uwagę, by podane wyżej zarządzenia były skrupulatnie wykonywane i by winni ich przekroczenia byli bezwzględnie pociągani do odpowiedzialności.

(№ 41357/4626/V z 21 stycznia 1921).

21

Podwyższenie kwoty przekazowej do 10.000 mk. w urzędach poczt polowych.

W urzędach poczt polowych podwyższa się z dniem 1 lutego 1921 r. kwotę dopuszczalną do przesłania jednym przekazem z 2.000 mk. na 10.000 mk.

Przekazy w obrocie z pocztami polowemi podlegają ogólnie obowiązującej taryfie opłat przekazowych.

W obec tego należy w rozporządzeniu z dnia 26 czerwca 1920 r. nr 19731/938/III (dz. urz. nr 13 str. 234 ustęp 1) w wierszu 2 z góry, zamiast kwoty: „2.0000 mk.” — umieścić: „10.000 mk.”.

(№ 1203/60/IV z 17 stycznia 1921).

22

Wykaz zakazanych wydawnictw.

(Ciąg dalszy). Obacz nr 4 z r. 1921 poz. 16.

Na mocy rozporządzeń powołanych władz zakazany jest przywóz do Państwa Polskiego, rozszerzanie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

№ porz.	Nazwa czasopisma	Miejsce i kraj wydawnictwa	Język czasopisma
96	„Freie Tribune"	Wiedeń	niemiecki
	oraz broszur:		
97	„Na dwulecie Sowieckiej Rosji" Krasny Józef, wydawnictwo Świtu nr 2	Wiedeń	polski
98	„Państwo proletarjatu" Orlicz Witold, wydawnictwo Świtu nr 3	Wiedeń	"
99	„Życiorys" Lenina, Wydawnictwo Świtu nr 5	Wiedeń	"

(№ 1551/89/IV z 21 stycznia 1921).

23

Podwyższenie dopłaty (agio) od cła.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 11 stycznia 1921 (dz. ustaw nr 9, poz. 48 z 1921) podwyższono dotychczas obowiązujące agio (dopłata) od cła z 900 % na 1900 %.

Podwyższone agio obowiązuje od dnia 10 lutego 1921.

O tem zawiadamia się urzędy pocztowe celem uzupełnienia tutejszego rozporządzenia z dnia 28 lipca 1920 r. nr 24438 1802/II (dz. urz M. P. i T. nr 18 z 1920, poz. 202) w przedmiocie uiszczania należności celnych złotem. (№ 2780/154/III z 21 stycznia 1921).

Okólniki.

Podjęcie obrotu przekazowego w urzędach pocztowych na obszarze okręgów administracyjnych: wołyńskiego, poleskiego i nowogródzkiego.

Z dniem 1 lutego 1921 podejmą obrót pieniężny za pomocą przekazów pocztowych urzędy pocztowe, podległe wileńskiej okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów obecnie w Grodnie, a mianowicie: Antopol, Baranowicze, Brzostowica Wielka, Drohiczyn Kobryński, Horodziej,

Iwje, Janów Kobryński, Krynki, Kamieniec Litewski, Kleck, Lida, Lachowicze, Łuniniec, Mir, Nowogródek, Nieśwież, Orany, Pińsk, Rubieżewicze, Słonim, Snów, Stołpce, Traby, Wołożyn, Wilejka, Wiszniew i Gródek Wilejski, tudzież urzędy pocztowe podległe okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie, a mianowicie: Luboml i Maciejów.

(№ 2031/128/VI z 20 stycznia 1921).

Zmiana biegu poczty.

Bieg poczty między Klimontowem a Sandomierzem z dniem 15-go stycznia b. r. zmieniono na Klimontów—Opatów

(№ 1285/109/VII z 17 stycznia 1921).

Dodatkowa opłata za telegramy, nadane na stacjach kolejowych.

Ministerstwo Kolei Żelaznych w związku z podwyższoną od 15 grudnia ub. r. taryfą telegraficzną (dz. urz. M. P. i T. nr 38 z r. 1920), podwyższyło dodatkową opłatę, przewidzianą w art. 9 umowy zawartej między Ministerstwem Poczt i Telegrafów a Ministerstwem Kolei Żelaznych z dnia 30 sierpnia 1919 r. (dz. urz. M. P. i T. nr 14, poz. 3 z r. 1919), za telegramy nadawane na tych stacjach kolejowych, które leżą w miejscowościach posiadających państwowe urzędy telegraficzne, na 40 fenigów od słowa, niezależnie od opłat ustalonych taryfą telegraficzną.

(№ 272/57/IX z 17 stycznia 1921.).

Wskazywanie drogi w telegramach zagranicznych.

W zagranicznej taryfie telegraficznej (dz. urz. M. P. i T. nr. 1 z 1921) dla telegramów do Francji wskazano dwie drogi: a) przez Pragę-Paryż i b) przez Niemcy, dla Wielkiej Brytanji zaś trzy drogi: a) przez Niemcy, b) Czechosłowację-Francję i c) Austrję-Szwajcarję.

W myśl art. XLI regulaminu międzynarodowego nadawcy telegramu przysługuje prawo wysłać telegram jedną z wymienionych dróg, o ile uiści przypadającą opłatę taryfową. Poleca się przeto urzędom, ażeby w telegramach do Francji i Wielkiej Brytanji wymieniały w nagłówku telegramu zawsze drogę, jeżeli nadawca tejże nie zamieścił, np. via Allemagne, via Tchecoslovaque-France i t. d.

W telegramach zaeuropejskich z wyjątkiem telegramów do krajów należących do obrotu europejskiego (Algier, Azory, Feroe, Maroko, Maurytanja, Senegal, Trypolis, Tunis, Wyspy Kanaryjskie) należy w nagłówku telegramu również wymienić zawsze drogę a mianowicie:

1. do Afryki i Azji — via Eastern;
2. do Ameryki północnej, środkowej i Indji Zachodnich (patrz „Taryfa zagr.“ Ameryka poz. 1, 2, 3) via Anglo lub Western Union;
3. do Ameryki południowej — via Madeira;

4. do Oceanji:
   a) Fanning, Fidji, Nowe Hebrydy, Norfolk, Samoa i Tonga — via Pacific;
   b) Hawai, Midwei — via San Francisco;
   c) inne kraje i wyspy Oceanji — via Eastern.

Treść tego zarządzenia należy wywiesić w poczekalni przed okienkiem, gdzie przyjmuje się telegramy.

(№ 456/73/IX z 15 stycznia 1921).

Wykaz książeczek wkładkowych Pocztowej Kasy Oszczędności na które wypłaty doraźne są wzbronione.

№	Miejsce wystawienia	Dzień wystawienia	Nazwisko	Kwota mk.	Kwota f.	UWAGA
1336	P. K. O. Warszawa	3/3 1920	Waśkiewicz Szymon	170	34	zaginęła
60839	Sierpc	10/4 „	Szmigielka Marja	20	—	„
85155	Berezów wyżny	25/6 „	Piławska Marja	5.000	—	„
94201	Podwysokie	12/4 „	Dyniak Bronisław	310	—	„
105842	P. K. O. Warszawa	21/5 „	Bułczer Józef	7.320	—	„
100101	„ „	29/9 1919	Kwasecki Szymon	25.141	94	„
102759	„ „	27/2 1920	Sawicki Henryk	15.133	—	„
103626	„ „	30/3 1920	„ „	11.008	—	„
112890	„ „	24/8 „	Sozański Jan	125.730	—	„

Wykaz urzędów pocztowo-telegraficznych, w których po czasowem zwinięciu ponownie zostały uruchomione działy telegraficzny i telefoniczny.

Objaśnienie:

Tgf = telegraf Tfn = telefon.

Nazwa urzędu	Dyrekcja	Czynny w dziale Tgf.	Czynny w dziale Tfn.	UWAGI
Borszczów	Lwów	1	—	
Dąbrowa Grodzieńska	Warszawa	1	1	
Grzymałów	Lwów	1	—	
Husiatyn	Lwów	1	—	
Kopyczyńce	Lwów	1	—	
Krasne	Lwów	1	1	
Monasterzyska	Lwów	1	—	
Podwołoczyska	Lwów	1	1	
Skałat	Lwów	1	—	
Trembowla	Lwów	1	—	
Zborów	Lwów	1	1	

Wykaz zwiniętych czasowo urzędów pocztowych i telegraficznych nr. 1 (dziennik urzędowy nr. 19 z 1920) należy odpowiednio poprawić.

(Nr. 1065/106/IX z dnia 15 stycznia 1921).

WYKAZ reaktywowanych urzędów pocztowych.

Nazwa urzędu	Dyrekcja	Zakres działania
Dąbrowica	Lublin	ogranicza się narazie do wymiany przesyłek zwykłych i polec.
Krasne n. Uszą	Grodno	dtto
Lebiedziew	"	dtto
Mołodeczno	"	dtto
Nieśwież	"	dtto
Wilejka	"	dtto
Wołożyn	"	dtto

Stosownie do tego należy uzupełnić wykaz urzędów pocztowych nr 1 zamieszczony w dz. urz. M. P. i T. nr 19 z 1920.

WYKAZ nowootwartych urzędów pocztowych i telegraficznych.

Nazwa urzędu	Powiat	Województwo	Dyrekcja	Dzień otw.	Teleg.	Telef.	Połączenie z siecią pocztową
Komarów	Tomaszów lub.	Lubelskie	Lublin	1/I - 21 r.	L	L	Zamość
Milejczyce	Bielsk podlaski	Białostockie	Warszawa	1/I—21 r.	L	L	Siedlce—Czeremcha: st. Nużec
Poraj piotrkowski	Będzin	Kieleckie	Będzin	11/I—21 r.	L	—	Warszawa—Kraków
Tarnogród	Biłgoraj	Lubelskie	Lublin	1/I—21 r.	—	—	Lublin — Rawa Ruska: Zwierzyniec

(№ 1641/88/III z dnia 14 stycznia 1921).

Zrabowanie pieczęci i plombownicy.

W czasie ewakuacji zostały wszelkie pieczęcie i plombownica urzędu pocztowego Swisłocz zabrane przez bolszewików.

Zawiadamia się o tem urzędy pocztowe celem zapobieżenia nadużyciom. W razie odnalezienia pieczęci i plombownicy należy o tem donieść wileńskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Grodnie.

Nowe pieczęcie tego urzędu, t. j. pieczęć kauczukowa, pieczęć metalowa do laku, stempel kalendarzowy i plombownica będą zaopatrzone dla odróżnienia literą rozpoznawczą „a".

Zguba datownika.

Zaginął datownik urzędu pocztowego Płock z literą rozpoznawczą „a". W razie stwierdzenia odcisku tego datownika należy donieść okr. Dyrekcji P. i T. w Warszawie.

Zguba legitymacji urzędniczej.

Asystent. pocztowemu Marji Janiszewskiej z Niżankowic (Małopolska) skradziono legitymację kolejową nr. 454, wystawioną przez okr. Dyrekcję poczt i telegrafów we Lwowie dnia 29/X 1920.

Legitymujących się powyższą legitymacją należy oddać władzom bezpieczeństwa i donieść lwowskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

(№ 336/Pr. z 17 stycznia 1921).

Wiadomości osobowe.

Mianowani:

Inż. *Jakubowski Bolesław,* urzędnik Telegrafu warszawskiego z VII stop. do VI stopnia płac od 1 lutego 1921. (№ 806/85/I z 18 stycznia 1921).

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Krakowie.

Wynagrodzenie za służbę nocną i godziny nadliczbowe.

Wskutek licznych zapytań, jak należy obecnie wobec podziału miejscowości na 5 klas dodatku ekonomicznego wypłacać należytości za nocne służby i godziny nadliczbowe wyjaśnia się, iż do czasu ustalenia i ujednostajnienia powyższych należytości w całem Państwie obowiązywać mają dotychczasowe normy wymiaru tych należytości zarządzone reskryptem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 maja 1920 nr 13842/2321/I, ogłoszonym tut. rozporządzeniem z dnia 27 maja 1920 L. 18169 (dz. urz. nr 14, poz. 279).

Ponieważ jednak w rozporządzeniu tem uwzględniono obowiązujący podówczas podział miejscowości według 4 klas dodatku aktywalnego — przeto uwzględniając obecny podział miejscowości należy zarachowywać i wypłacać należytości powyższe w następującej wysokości:

A) Za służby nocne:

1) przy urzędach klasowych, których służba nocna trwa najwyżej do 2 godzin — za czas trwania tejże do 30 minut, urzędnikom po 75 fen., służbie po 50 fen., zaś za czas do 2 godzin: urzędnikom po 2 mk., a służbie po 1 mk. O ile zaś służba wypada między godziną 24- — a 4-tą i wynosi 30 minut należy ją liczyć jak dwugodzinną.

2) przy urzędach ze służbą cało- względnie północną, zależnie od klasy dodatku ekonomicznego, w której dana miejscowość się znajduje, według następującego schematu:

Klasa dodatku ekonom.	Urzędnicy				Służba			
	cała noc		północ		cała noc		północ	
	Mk.	fen.	Mk.	fen.	Mk.	fen.	Mk.	fen.
I	10	—	4	—	7	50	3	—
II	9	—	3	50	6	50	2	50
III	8	—	3	—	5	50	2	—
IV	7	—	2	50	4	50	1	50
V	6	—	2	—	3	50	1	—

B) Za godziny nadliczbowe przy wszystkich urzędach pocztowych w I-ej i II-ej klasie dodatku ekonomicznego dla urzędników po 2 mk. 50 fen. za godzinę, a dla służby po 1 mk. 50 fen., zaś w klasie III, IV i V-ej dodatku ekonomicznego: dla urzędników po 2 mk., a dla służby po 1 mk.

Równocześnie zaznacza się, iż rozporządzenie powyższe obowiązuje w urzędach pocztowych b. Kongresówki, począwszy od dnia 1 lipca 1920 roku z tem, że wskutek wprowadzenia nowego podziału miejscowości na 5 klas percypienci nie mogą otrzymywać tytułem powyższych należytości mniej jak przed 1 lipca 1920. Przypadającą przeto ewentualnie różnicę pomiędzy wypłaconem, a należnem wynagrodzeniem należy interesowanym wypłacić natychmiast, a wydatek ten zaliczyć na rozchód w sposób przepisany.

Przy sposobności nadmienia się, iż ujednostajnienie i dzisiejszym stosunkom odpowiednie podwyższenie w mowie będących należytości jest w toku i w najbliższym czasie będzie wprowadzone w życie.

(№ I/817 z dnia 14 stycznia 1921 r.).

Niedoręczanie dziennika „Rzeczpospolita".

Krakowska administracja „Rzeczypospolitej" żali się na częste niedochodzenie tego czasopisma do rąk czytelników, jak też i agencji zamiejscowych. Wobec tego poleca się urzędom stałym i ruchomym zwracać baczną uwagę na dziennik ten, i przesyłać go, oraz doręczać bez zwłoki, albowiem funkcjonarjuszy winnych zaniedbania w tym względzie będzie się pociągać do surowej odpowiedzialności.

(№ III/55 07 z dnia 11 stycznia 1921).

Nieprawidłowe stemplowanie listów.

Urzędy pocztowe nadawcze podczas stemplowania listów tak zwykłych jakoteż i poleconych nie zwracają uwagi na miejsce, gdzie powinno się umieścić odcisk datownika. Skutek jest ten, że często zostaje albo miejsce przeznaczenia, albo też nazwisko adresata przestemplowane przez co szybkie odczytanie adresu zostaje utrudnione, a w licznych wypadkach zupełnie niemożliwe.

Aby tęmu zapobiec, poleca się urzędom datownik i stempel rekomendacyjny w ten sposób na listach umieszczać, aby tak miejsce przeznaczenia, jakoteż nazwisko odbiorcy były zawsze czytelne.

(№ III/55052 z dnia 11 stycznia 1921).

Wiadomości osobowe.

Zrezygnowali:

Z nominacji na asystentów pocztowych: *Kutscha Adolf*, podurzędnik pocztowy z Bielska 1 oraz *Tepper Józef* i *Masłowski Franciszek*, podurzędnicy pocztowi w Krakowie 2. (№ I/62287 z dnia 10 stycznia 1921).

Wydaleni:

Cecylia Kwiatkowska, pomocnicza siła urzędnicza w urzędzie pocztowym Krakowie 1 została wydalona ze służby przy zakładzie pocztowym za kradzież dolarów z listu amerykańskiego.

Wymienionej nie należy przeto przyjmować do służby przy zakładzie pocztowym. (№ I/56420 dnia 8 stycznia 1920).

SKŁADKI.

Na Skarb Narodowy:

Hofmanowa Aniela, st. oficjał pocztowy w Szczawnicy 82 marek jako 2% z poborów służbowych za miesiąc grudzień 1920. Urząd pocztowy Ustroń 100 marek. Kohn Natan oficjał poczt w Szczakowie obligację aust. pożyczki wojennej na 100 k.

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie.

TREŚĆ: Zarząd budynków państwowych i najętych budynków prywatnych. Zguba dokumentów. Wiadomości osobowe. Konkursy. Pochwalne uznanie. Składki.

Przekazanie budynków państwowych i najętych na potrzeby państwowe budynków prywatnych pod zarząd i utrzymanie Ministerstwa robót publicznych.

Na mocy ustawy z 29/4 1919 (dz. ustaw nr 39 p. 283 z r. 1919) o organizacji i zakresie działania Ministerstwa robót publicznych i na mocy rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa i dóbr państwowych z 17 września 1919 (Monitor Polski nr. 212 z r. 1919) przeszły budynki państwowe, przeznaczone na pomieszczenie instytucji państwowych i najęte na potrzeby państwowe budynki prywatne pod zarząd i utrzymanie Ministerstwa robót publicznych.

Okręgowa Dyrekcja robót publicznych zawiadamiając o tem Dyrekcję Poczt i Telegrafów wyraziła też prośbę o pouczenie podwładnych urzędów, by w myśl powołanej ustawy i rozporządzenia wykonawczego w sprawach dotyczących zarządu budynków państwowych i budynków najętych z urzędu o ile konserwacja i reparacja tych budynków należy po myśli postanowień kontraktu najmu do Skarbu Państwa, odnosiły się bezpośrednio do odnośnych Kierownictw okręgów budowniczych.

O tem powiadamia się podległe urzędy pocztowe, celem zastosowania się. (№ 12969/3a z 7 grudnia 1920).

Zguba dokumentów osobistych.

Michałowi Antoniemu Knipplowi, st. oficjałowi pocztowemu w Podwołoczyskach zaginęły w dniu 12 października 1920 wszystkie jego osobiste dokumenty a mianowicie metryka chrztu, świadectwo szkolne i dekreta nominacyjne na praktykanta, asystenta, oficjała i st. oficjała pocztowego.

Dekrety te unieważnia się.

Gdyby się kto legitymował tymi dokumentami należy mu je odebrać i przedstawić okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Wiadomości osobowe.

Mianowani:

Ruszel Jakób, asystent pocztowy w Tarnopolu oficjałem pocztowym w X kl. rangi z ważnością od 1 lipca 1919 (nr 115339/2a z 1920). *Denega Jan*, robotnik warsztatowy w Stanisławowie praktykantem - mechanikiem z uposażeniem XII stopnia służbowego (nr 102018/2a z 1920).

Naczelnikami urzędów pocztowych: *Obst Józef*, starszy oficjał pocztowy w Janowie k. Lwowa. *Gazda Aleksander*, starszy oficjał pocztowy w Narolu. *Topolnicki Otton*, st. oficjał pocztowy w Bolechowie. *Frachtel Marcin*, asystent pocztowy w Zabłotcach k. Brodów. *Piotrowska Władysława*, st. oficjał pocztowy w Warężu. *Makowska Emilja*, asystent pocztowy w Kurzanach. *Horwat Stanisław*, oficjał pocztowy w Łomnie. *Paradowski Kazimierz*, oficjał pocztowy w Wiśniowczyku. *Jaworski Hieronim*, asystent poczt. w Tucholce. *Danecki Mieczysław*, asystent pocztowy w Nawarji. *Gogolewski Stanisław*, asystent pocztowy w Krystynopolu. *Szuszkiewicz Władysław*, asystent pocztowy w Łupkowie. (nr 112452/2a z 1920).

Laidler Zygmunt, komisarz pocztowy radcą pocztowym w VII kl. rangi z rangą od 30/6 1919. (Min. P. i T. nr 38119/5780/I nr dyr. 1630/pr/1920).

Przeniesieni:

Finkler Samuel, asystent pocztowy z Sambora do Bukaczowiec. *Ziatyk Włodzimierz*, oficjał pocztowy z Biecza do Radymna. *Braglówna Władysława*, praktykantka z Pomorzan do Biecza. *Machner Jan*, asystent z Chodorowa do Przemyślan. *Błażej Teodor*, oficjał poczt. ze Złoczowa do Skolego, *Osuch Bronisława*, asystent pocztowy z Trembowli do Skały n. Zbruczem. *Izdebska Alicja*, asystent pocztowy ze Szczerca do Brodów (nr 105.136/2a z 1920). *Kunke Zygmunt*, starszy oficjał poczt. z Tarnopola do Lwowa (nr 1320/pr z 1920). *Kiryłowicz Włodzimierz*, st. kontroler poczt. z Przemyśla i *Czekanowski Włodzimierz*, oficjał poczt. z Radomyśla Wielkiego obaj na własną prośbę do Lwowa (nr. 1373/pr z 1920). *Billor Władysław* oficjał poczt. z Buszcza do Lwowa (nr 97:54/1920).

Malawski Michał, asystent pocztowy do Chmielówki. *Bander Kazimierz*, asystent poczt. do Kaczanówki. *Łodzian Władysław*, asystent poczt. do Woli Zarczyckiej, przyczem powierzono im kierownictwo miejscowych urzędów pocztowych (nr 115.116/2a z 1920). *Orłow Stanisław*, asystent poczt. z Żydaczowa do Tłustego (nr 113083/2a z 1920). *Schultis Bronisław*, st. oficjał poczt. z Tyczyna do Rzeszowa (nr 101079/2a z 1920). *Hellerówna Eustachja*, oficjantka kanc. ze Lwowa do Kołomyi (nr 1454/pr. z 1920).

Zrezygnowali:

Niewolak Konstanty, asystent poczt. w Strzyżowie (nr 118033/1920).

Konkursy.

Na posadę starszego zarządcy pocztowego w Złoczowie.

Termin do wnoszenia podań do okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie 4 tygodni, licząc od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym. (№ 140613/20).

Na posadę zarządcy pocztowego w Sokalu, w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.—№ 1342/Pr. z 22/II 1920).

Na posadę naczelnika urzędu pocztowego w Brzozdowach i Horodence I/1 w okręgu lwowskiej Dyrekcji Poczt. (№ 107016/2a z 14/II 1920)

Termin do wnoszenia podań trzy tygodnie.

Na posady kierowników następujących urzędów pocztowych w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie:

Barszczowice II/1, Borynicze I/4, Chmielów II/2, Hussakow II/2, Dobrowlany II/2, abłonka niżna II/2, Koszyłowce II/2, Krasne I/1, Uscie zielone II/1.

O posady te mogą ubiegać się urzędnicy pragmatyczni grupy C, D i E. (№ 125273/20 z 27 listopada 1920).

Na posady agentów pocztowych: *)

W Klimkowce 2-go stopnia, w Chodaczkowie wielkim 3 stopnia, w Izydorówce 3 stopnia, w Berezowie wyżnym 2 stopnia, w Cieplicach 3 stopnia, w Jasienicy zamkowej 3 stopnia, w Haczowie 2 stopnia, w Grabownicy starżeńskiej 2 stopnia, w Wiktorowie 3 stopnia, w Nowosiołce 3 stopnia, w Zarudziu 3 stopnia, w Niezwiskach 2 stopnia.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie, który liczy się od daty ogłoszenia w dzienniku urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów w Warszawie.

(№ 100818/II z 24 listopada 1920.

Dowództwo miasta i placu w Zaleszczykach przesłało następujące pismo z dnia 26/10 1920 nr 149.

Pochwalne uznanie.

„W szeregu przejść i wypadków jakie miały miejsce w lipcu br. w mieście Zaleszczykach i w powiecie, wysunęła się na jedno z pierw-

---

*) Warunki konkursu ogłoszone w dzienniku Ministerstwa P. i T. nr. 26 z 1920.

szych miejsc osoba tutejszego urzędnika pocztowego p. Uhrynowskiego.

Na pozór cichy i skromny wykazał w chwilach dla nas bardzo ciężkich i krytycznych nadzwyczajną siłę woli, hart, energię oraz poczucie obowiązku na nim ciążącego.

Jako jeden z urzędników tutejszego urzędu pocztowego wytrwał do ostatniej chwili na swem stanowisku pełniąc wytrwale służbę dniami całemi i nocami przy aparacie telegraficznym i telefon. z uszczerbkiem dla własnego zdrowia a nieraz i z niebezpieczeństwem własnego życia, biorąc pod uwagę ówczesny stan w mieście, kiedy masy żołdactwa ukraińskiego przeciągały w odwrocie przez miasto. Przez swą gorliwą służbę oddał nadzwyczajne usługi ówczesnemu D-wu Polskiemu, utrzymując do ostatniej chwili łączność z wyższemi władzami wojskowemi i cywilnemi.

Praca jego w służbie i poza służbą zasługuje na największe uznanie. Hasłem jego było i jest: praca wytężona, obowiązkowość a przez to silna i mężna podstawa w obronie naszej ziemi. Obowiązek swój służbowy uważał za równie ważny i odpowiedzialny jak i obowiązek żołnierza walczącego na froncie w obronie kresów wschodnich. Owemu prawdziwemu Obywatelowi — urzędnikowi składamy tą drogą pochwalne uznanie".

Dyrekcja poczt i telegrafów we Lwowie podaje to uznanie z zadowoleniem do wiadomości ogółu podległych pracowników w tej intencji, by praca patrjotyczna tego urzędnika znalazła wśród rzeszy kolegów jak najwięcej naśladowców. (Nr 1375 z 5/11 1920).

SKŁADKI.

Składki na skarb narodowy

Za pośrednictwem urzędu poczt. w Olejowie: a). Jan Bielecki 0.40 cwanc. srebro , b). Marcela Jasiewiczowa 3 Korony srebrne 0.20 rb. bilon. Urząd pocztowy Zagórz 2.323 Marek polskich. Urząd pocztowy Mokrzyszyn jeden wystrzelony pocisk armatni. S. Fischer, S. Chochorowski, B. Sławińska, J. Löwner, H. Kannenberg, Z. Trzcieniecka pracownicy Wydziału obrachunkowego Dyrekcji Poczty i Telegrafów we Lwowie po 100 marek razem 600 marek. Wanda Ochnicz Wydział 2d Dyrekcji Poczt 1 srebrny brelok, 1 srebrny łańcuszek, 1 srebrna brazoletka z 9 sztuk srebrnych kopiejek, 2 medale. Mk. miedź 0.02, Kor. bil. 0.30, miedź 0.10, Rb. bil. 020, miedź 132 $^1/_2$. Klimowicz Andrzej w Woli michowej jeden srebrny austrjacki krzyż zasługi, 3 austr. bronzowe medale, 12 koron srebrnych austr. jeden dolar srebrny, jeden lir srebrny. Turecki Henryk naczelnik urzędu poczt. w Podkamieniu k. Brodów 1 austr. srebrna stara 20-centówka, 1 austr. stary cent miedziany, 11 koron srebrnych Rb. bil. 0.30 srebr. Rb. miedź. 0.13, dol. miedź. 0.01 Fl. srebr. 1. Urząd poczt. Turynka 75 marek polskich. Karpiński Włodzimierz Tłusteńkie srebrna tytonierka wagi 108 gramów. Urząd poczt. Bełzec 61 marek polskich. Urząd poczt. Przemyślany 245 marek polskich. Brysłowski Stanisław oficjał poczt. w Żwiniaczu jedna austr. srebrna 5-koronówka, 1 srebrny rubel. Ochnicz Wanda Wydział 2d Dyrekcji poczt. Rb. srebr. bil. 070, jedną srebrną monetę czarnogórską 14

Urząd pocztowy Raniżów 200 marek polskich. Urząd poczt. Olejów marek niem. bil. 0.15, Koron bil. 11.10, żelazo 10.70 miedź. 2.05. Krzyżanowski Michał Białobożnica 100 marek polskich. Urząd poczt. Sędziszów marek polskich żelazo 3.53 Koron austr. żelazo 2.10 bil. 2.90 miedź. 0.20, marek niemiec. żelaza 0.10 bil. 0.15 miedź. 0.01. Urząd poczt. Przemyślany 217 marek polskich. Urząd poczt. Zagórz 2,436 marek polskich.

Na sieroty po legjonistach

Urząd poczt. Chodorów 2,—85 marek polskich.

Na sieroty po poległych żołnierzach polskich

Urząd poczt. Raniżów 300, 295 i 155 marek polskich. Urząd poczt. Chmielówka 132 marek polskich.

Na rzecz akcji plebiscytowej na Górnym Śląsku

Urząd poczt. Gwoździec dwa razy po 250 marek polskich.

Dla rannych żołnierzy polskich

Urząd poczt. Krakowiec 100 marek polskich.

Na cele plebiscytowe

Urząd poczt. Zwinacz 100 marek polskich.

Na gwiazdkę dla żołnierza

Kolpy Rudolf st. oficjał w Magierowie 150 marek polskich. Urząd poczt. Bełzec 61 marek polskich.

Na rzecz komitetu organ. narodowej

Pracownicy urzędu poczt. w Sanoku tytułem jednorazowego podatku narodowego 1030 marek polskich.

Na cele wykonawczego komitetu obywat. Obrony Państwa

Urząd poczt. Bełzec 61 marek polskich.

Na biały krzyż

Urząd poczt. Chodorów 2, dwa razy po 165 marek polskich.

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Warszawie.

TREŚĆ: Konkurs. Składki.

Konkursy.

Na dyrektora urzędu pocztowego, Warszawa 2, z uposażeniem według VI stopnia płac.

Termin do wnoszenia podań do okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Warszawie 3 tygodnie (Nr 76111/27103/I z 10 stycznia 1921).

Składki.

Na skarb narodowy. Urząd pocztowy: Błaszki 403 mk. 50 fen.

Na plebiscyt Górnego Śląska. Urząd poczt Raciąż i Siedlce 725 mk. 1103 mk. 50 fen.

Cena niniejszego numeru 10 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8.